

LOCKDOWNS EN ANDERE SHIT

Een klucht in drie bedrijven

door

ROBBE VAN RAEMDONCK

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOCKDOWNS EN ANDERE SHIT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ROBBE VAN RAEMDONCK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/046
ISBN 9789038516660

Copyright: © 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4à5 dames – 2à3 heren)

CHARLES, 50 jaar

GERDA, zijn vrouw - 45 jaar

JOS of JOSE, vader of moeder van Gerda - 70 jaar

SOFIE, hun dochter – 25 jaar

SAM, haar partner – 25 jaar

MARC, een jeugdvriend – 50 jaar

KAROLIEN, vriendin van Charles – 40 jaar

DECOR

De woonkamer van een appartementje aan zee. Achteraan in het midden de deur die naar de gang leidt. Links vooraan een raam met daarnaast een deur richting keuken. Links achteraan een deur naar de slaapkamer. Rechtsvoor deur naar de badkamer, rechtsachter deur naar de tweede slaapkamer. Links een eethoek met dressoir, rechts een salon.

EERSTE BEDRIJF

GERDA: *(op)* Wauw, Charles! Dat is hier nog helemaal hetzelfde! *(kijkt rond)* Charles! *(werpt gauw een blik in de slaapkamer, fleurt helemaal op, tegen zichzelf)* Hier hebben wij toch vaak ... De stoom kwam uit onze oren. Charles, waar blijf je nu?

CHARLES: *(op met koffers)* Amai, pff.

GERDA: Maar, kijk nu! Er is niets veranderd! *(bekijkt de uitgeputte Charles)* Enfin, toch niet aan dat appartementje.

CHARLES: Aan de lift ook niet! Nog altijd stuk!

GERDA: Voor die twee verdiepingen.

CHARLES: *(ploft neer in de zetel)* Al 25 jaar! Hoe kan dat nu dat ze die nooit hebben laten repareren?

GERDA: Ik ken anders ook iets wat al bijna 25 jaar stuk is. *(kijkt naar zijn kruis)* Hoog tijd dat we dat ook eens laten repareren.

CHARLES: Zeg!

GERDA: Och kom, dat is puur toeval dat die lift weer stuk is.

CHARLES: Toeval? Beetje teveel toeval als je het mij vraagt.

GERDA: Dan is het een teken.

CHARLES: Een teken voor wat?

GERDA: Wel, dat we inderdaad terug in de tijd moeten gaan.

CHARLES: Dan heb jij geen lift nodig, maar een facelift!

GERDA: Charles! Daarvoor zijn we toch naar hier gekomen?

CHARLES: Voor een facelift?

GERDA: *(vlijt zich tegen hem aan)* Om onze liefde opnieuw te doen opflakkeren.

CHARLES: Gerda...

GERDA: *(prutst aan de knopen van zijn hemd)* Ik voel het al, hoor. Oohhhh. Het was een goed idee om naar hier te komen.

CHARLES: Ah ja?

GERDA: Ja! Ik voel me weer helemaal jong. Terug zoals helemaal in het begin. Weet je nog? Daar.. op de mat... en op het aanrecht... Oh en...

CHARLES: Gerda, ik heb hier helemaal geen zin in.

GERDA: Dat weet ik! Jij gaat de laatste tijd evenveel op en neer als die lift in de gang! Je weet wat Karine gezegd heeft.

CHARLES: Och, zo'n relatietherapeute zegt toch alleen maar wat je wil horen.

GERDA: Ah ja?

CHARLES: *(imiteert de therapeute)* Gerda, Charles, om jullie probleem op te lossen moeten we terug naar de roots van jullie relatie.

GERDA: Ah ja, voila.

CHARLES: Jullie moeten dringend wat meer tijd voor elkaar vrij maken. En dat doe je best op een plek waar jullie hele goede herinneringen aan hebben...

GERDA: Voila, en daarom zijn we hier.

CHARLES: Ik heb ook goede herinneringen aan het café.

GERDA: Gezamenlijke, goede herinneringen, Charles! Ge-za-men-lij-ke! We gaan eindelijk weer tijd voor elkaar maken. En ik moet zeggen, ze had gelijk. Nu we hier zijn, komt alles bij mij weer helemaal terug.

CHARLES: Bij u wel. Bij mij toch nog niet hoor.

GERDA: Nee, dat merk ik. *(kijkt naar zijn kruis)* Maar geen paniek, daar zorgen we wel voor.

CHARLES: Ah ja? Hoe?

GERDA: Dat zal je wel zien. Ga nu ons ma maar uit de auto halen.

CHARLES: Dat gaat niet.

GERDA: Hoezo? Dat gaat niet?

CHARLES: Ah nee, 25 jaar geleden was uw ma er ook niet bij. Als je wil dat het net zoals toen is, dan...

GERDA: Charles, je kan ons ma toch geen heel weekend in de auto laten zitten?

CHARLES: Waarom niet? Het is alvast een pak rustiger zo.

GERDA: Daarbij, ons ma slaapt twintig uur per dag.

CHARLES: Die andere vier uur lijken anders een eeuwigheid te duren! We hadden haar beter thuis gelaten. Of nog beter: naar een rusthuis gebracht!

GERDA: Je weet dat ze een bloedhekel heeft aan de gedachte alleen al.

CHARLES: Ja, en toch... Als je wil dat het is zoals toen, dan...

GERDA: Ga je ons ma nu nog halen of niet?

CHARLES: Het is al goed, het is al goed. *(gaat richting deur, bedenkt zich)* Oh nee!

GERDA: Wat?

CHARLES: Hoe moet ik dat doen? Met die kapotte lift! Kom. Kom maar mee helpen.

GERDA: Dat kan ik toch niet met mijn rug.

CHARLES: Het waren toch maar twee verdiepingen?

GERDA: Misschien woont Roger nog wel hierboven. Vraag of hij even kan helpen om ons ma te dragen.

CHARLES: Moet ik nu echt...? *(zucht, af)*

(Gerda brengt een koffer naar de slaapkamer (jardin), kijkt nog eens door de deur of hij zeker weg is, opent één van de andere koffers en haalt er enkele kaarsen uit, brengt ze naar de slaapkamer en komt terug. Ze gaat naar de keuken en komt weer terug met twee glazen, neemt een fles champagne uit de koffer en wil weer richting slaapkamer gaan. Dan rinkelt haar gsm.)

GERDA: *(neemt op)* Ja? Oh, hey, dag schat. Alles goed? Oké, en waarom juist? Ja, maar je kan toch al wel iets ... Nee. Oké, ja, dan wacht ik wel. We kijken uit naar je bezoek. Blijf je graag mee-eten? Wat? Komt hij mee? Gaan we hem eindelijk zien? Oh, schat, maar dat is fantastisch nieuws. Maar wacht eens... zijn jullie...?

Ja, oké, oké, ik heb geduld. Tot straks! *(legt op)* Het zal toch niet waar zijn zeker?

(Gerda neemt de fles champagne en de glazen weer op, kijkt nog eens of Charles al in aantocht is en brengt de fles naar de slaapkamer. Ze komt weer op en zoekt even in de koffer, haalt er een pikant lingerie-setje uit. Plots gaat de deur met veel gestommel open. Ze schrikt en verbergt vluchtig de lingerie in de slaapkamer. Af. We horen gestommel in de gang.)

JOSE: Hela! Voorzichtig! Of heb je geen ogen in uw kop?

(Charles op met Marc en José in haar rolstoel)

CHARLES: Amai, oef. Vanaf hier zal het wel lukken. Voila, ze staat al op haar plaats.

JOSE: Pff, is dat mijn plaats?

CHARLES: Let maar niet op haar, dat is mijn lelijkmoeder.

MARC: Uw... lelijkmoeder?

CHARLES: Ja, schoon is ze niet, hé!

JOSE: Oppassen hé, jij!

CHARLES: Oei, oei, ma. "Op uw teentjes getrapt"? Hahaha! Ah nee, dat gaat niet! Haha! Allé, zeg, Marc. Dat is echt ongelooflijk toevallig! Hoe lang hebben we elkaar nu al niet meer gezien? 25 jaar? 30 jaar?

MARC: Dat moet zoiets zijn.

CHARLES: Ik denk dat we elkaar uit het oog verloren zijn vlak na het zesde middelbaar.

MARC: Kan best zijn. Ja, ik denk inderdaad dat ik je nooit meer heb gehoord of gezien nadat ik voor de derde keer een lief van u heb afgepakt.

CHARLES: Leuk was dat niet, hé. Dat noemt zich dan een vriend.

MARC: Och, we waren jong! Daarbij, jij hebt ook geprobeerd Veronique van mij af te pakken. Ik kan er toch ook niet aan doen dat je dat nooit gelukt is.

JOSE: Daar verschiet ik niet van!

CHARLES: Puh! Allé, vertel! Hoe is het nu eigenlijk met u? Wacht, laat me raden. Getrouwd, gescheiden en opnieuw getrouwd. Waarschijnlijk het lief van haar broer afgesnoept.

MARC: *(wordt heel serieus)* Nee. Toch niet...

CHARLES: Oei, alles oké?

MARC: Ja ja. *(probeert zich sterk te houden)* Mijn vriendin, sorry ex-vriendin, is onlangs plots met de noorderzon vertrokken. Alle contact verbroken.

CHARLES: Oei. En waarom?

MARC: Geen idee. Heeft ze niet gezegd. Plots was ze weg. Een briefje op de keukentafel en...

CHARLES: En kan je haar niet bellen?

MARC: Ze neemt niet op.

CHARLES: Ga er eens langs.

MARC: *(schudt zijn hoofd)* Het is een lang verhaal. We waren nog niet zo lang samen en...

CHARLES: Goh, Marc. Dat zal wel even pijn doen. Weet je wat? Kom vanavond met ons mee-eten? Dan kan je je verhaal eens kwijt.

MARC: Meen je dat? Wel, dat vind ik nu fantastisch! Eens helemaal bijpraten!

CHARLES: Rond zes uur?

MARC: Super! Ik zal er zijn. Oh, dat is tof. Blij dat we elkaar nog eens zien!

CHARLES: Maar als je het niet erg vindt...

MARC: Nee, nee, natuurlijk niet! Ik ben al weg. (*maakt aanstalten om af te gaan, maar bedenkt zich*) Oh, nog één dingetje. Als ik zo onbeleefd mag zijn... Het is niet dat het mijn zaken zijn en ik wil me zeker niet moeien, maar wat heeft ze?

CHARLES: Zij? Een slecht karakter!

JOSE: Hela!

MARC: Nee, dat bedoel ik niet. Wat is er gebeurd?

CHARLES: Oh, dat. Stom ongeluk.

JOSE: Ongeluk? Je bent zelf een stom ongeluk! Het was verdomme een moordpoging!

CHARLES: Och, ma!

JOSE: Ik ben uw ma niet, ik zal het ook nooit zijn. Je zou nogal wat beter opgevoed zijn!

CHARLES: Doe rustig, ma. Je bent weer zo "ad rem". Hahaha!

MARC: Moordpoging?

CHARLES: Maar nee.

JOSE: Ah nee? Je hebt verdorie de koffer van de auto dichtgeslagen terwijl mijn voet er tussen zat.

CHARLES: Ja, daar kan je natuurlijk echt wel van sterven! Daarbij, wie zet nu ook z'n voet op de koffer om zijn veters te knopen?

JOSE: Het is niet omdat jij van die instapschoenen draagt omdat je geen veters KUNT knopen dat...

CHARLES: Het is al goed, ma!

MARC: Gebroken dus?

CHARLES: Ja, nog vier weken gips. Ze is nog een zwaardere last dan voordien. Letterlijk. (*hij recht zijn pijnlijke rug van haar naar boven te dragen*)

MARC: Wel erg.

CHARLES: Ja, heel erg. Maar ik overleef het wel.

(Marc lacht eens)

Bedankt in elk geval!

MARC: Graag gedaan. Graag gedaan. Ja, ik help graag hoor. Als er nog eens iets is, dan laat je het maar weten. Allé, tot vanavond. (*af*)

JOSE: Jij weet dat je vanavond een romantisch avondje hebt met mijn dochter?

CHARLES: (*sarcastisch*) Oh! Stom! Hoe kon ik dat nu vergeten?! Oh, dat is nu jammer!

JOSE: Smeerlap.

CHARLES: Of er nu één pottenkijker is of twee. Dat zal het verschil ook niet maken.

JOSE: Wacht maar tot ons Gerda dat hoort.

GERDA: *(op)* Ah, ma'ke. Is het gelukt?

JOSE: Uw huwelijk? Nee!

GERDA: Ma'ke...

JOSE: Ja, maar jij weet nog niet dat uw halve trouwboek daar...

CHARLES: *(onderbreekt haar plots)* Ik ga nog even de ezel halen.

JOSE: Je bent hier toch al.

(Charles bekijkt haar neerbuigend.)

GERDA: Doe jij een beetje verder? Ik zou naar de winkel willen vertrekken.

CHARLES: Ben direct terug. Heb hem al uit de auto gehaald, hij staat gewoon in de gang beneden. *(wil vertrekken)*

GERDA: *(opgetogen)* Oh, Charles, Charles, wacht eens even. Sofie heeft net gebeld.

CHARLES: Ah?

GERDA: Ze komt straks even op bezoek.

CHARLES: *(beetje te enthousiast)* Maar dat is fantastisch nieuws! *(draait zich naar José)* DRIE pottenkijkers.

GERDA: Je moet niet denken dat je er onderuit kan muizen. Ons romantisch weekendje gaat gewoon door.

CHARLES: Ja, ja, natuurlijk. *(bluft)* Ik zou het ook niet anders willen.

JOSE: Ah ja, en waarom nodig je dan...

CHARLES: *(onderbreekt haar weer)* En wat komt ze doen?

GERDA: Ze komt samen met Sam!

CHARLES: Ah. Gaan we hem eindelijk te zien krijgen? *(gebaart "vier" naar José)*

GERDA: Ja! Dat kan toch niet zo maar zijn? Ze zijn verdorie bijna twee jaar samen. Zou ze zwanger zijn? Zou ze hem daarom eindelijk voorstellen?

CHARLES: Geen idee.

GERDA: Oh, stel u voor. Dan worden we grootouders.

CHARLES: Ze komt misschien zeggen dat ze al twee jaar proberen en dat hij onvruchtbaar blijkt te zijn. *(lacht zich te pletter)* Jij zou gek worden! Geen kleinkinderen.

GERDA: Ik zie er de humor niet van in! Als dat zo is, dan zoekt ze haar maar een ander lief!

CHARLES: En wat als zij zelf geen kinderen kan krijgen? Of wat als ze überhaupt geen kinderen wil.

GERDA: Hoe egoïstisch is dat? Mij geen kleinkinderen gunnen! Dat zou schandalig zijn. Daarbij, ik kén onze dochter. Ze is zwanger! Ik hoorde het in haar stem.

CHARLES: Wacht nu maar eerst rustig af. Je weet helemaal niet waarom ze komt.

JOSE: Weet je trouwens wie er nog komt?

CHARLES: (*gaat vluchtig verder*) Ik zou trouwens eerst Sam wel eens willen leren kennen vooraleer te moeten horen dat we er niet meer vanaf geraken. Misschien is het wel een Marokkaan?

GERDA: Ja, Sam is natuurlijk echt wel een Marokkaanse naam.

CHARLES: Och!

GERDA: En wat dan nog? Als onze dochter maar gelukkig is.

CHARLES: Of een drankverslaafde? Of een drugsdealer.

JOSE: Of een amateurschilder. Stel u voor. (*ze beschrijft Charles, afhankelijk van de acteur*) Zo eentje met blond haar dat al maanden niet gewassen of gekamd is, met zo een vervelend accent en een moedervlek op zijn wang.

CHARLES: Ik ben geen "amateur" schilder.

JOSE: Maar je hebt wel vettig haar.

GERDA: Onze dochter heeft goede smaak.

JOSE: Dat heeft ze dan toch niet van u, kindje.

GERDA: Daarbij, doe eens niet zo pessimistisch!

CHARLES: Ik? Pessimistisch? Weet je nog hoe je panikeerde een paar jaar geleden, toen die Nina enkele keren bleef slapen?

GERDA: Ja, hallo! Het zal wel zijn! Die was lesbisch!

CHARLES: Lesbisch zijn is niet besmettelijk, hoor.

GERDA: Je kan dat toch niet weten! Daarbij, ik heb niets tegen homo's en lesbiennes... (*stilte*) maar niet in mijn huis!

CHARLES: Dat zijn ook maar mensen!

JOSE: (*langs haar neus weg*) Net zoals burens.

GERDA: Wist je dat je daar dus niet van kan genezen?

CHARLES: Dat is dan ook geen ziekte hé!

JOSE: (*eist eindelijk alle aandacht op*) En wist jij trouwens dat de bovenbuur ook mee komt eten?

GERDA: Pardon?

JOSE: Daar. Uw Charel zijn idee.

GERDA: Charles?

CHARLES: Het was eruit voor ik het wist! Het is een oude schoolkameraad van mij, ik heb hem al jaren niet meer gezien en...

GERDA: En onze romantische avond dan?

CHARLES: Maar dat kan toch nog?

GERDA: Met de buurman erbij?

CHARLES: En Sofie dan? Die is er toch ook bij.

GERDA: We gaan onze bloedeigen dochter toch niet weigeren!

CHARLES: En Sam? En die verwaterde mummie. (*oogt op José*)

JOSE: Hela!

CHARLES: Komt helemaal goed, Gerda. Als Sofie en Sam vertrekken, gaat de buurman zeker ook door. En anders werken we hem wel buiten.

GERDA: Verdorie, Charles. Sofie kan toch niet op haar gemak Sam voorstellen en groot nieuws brengen met een onbekende erbij!

CHARLES: Ik wist toch ook niet dat zij zouden komen?

GERDA: Ah, dus je wilde bewust onze avond verpesten.

JOSE: Voila! Je snapt het eindelijk!

CHARLES: Maar nee!

GERDA: Je kan er maar beter voor zorgen dat hij er niet is!

CHARLES: Maar Gerda!

GERDA: Je hebt me gehoord, hé! Of ik maak van dat romantisch weekend een romantische week! Wat zeg ik, een romantisch jaar verdomme!

CHARLES: Ik zal mijn best doen!

GERDA: Dat is u geraden!

CHARLES: Ik ga de ezel halen. *(af)*

GERDA: *(roept hem na)* En doe een beetje voort, Sofie is al onderweg!

JOSE: Kan je mij eens een glaasje water geven, kindje?

GERDA: *(gaat naar de keuken en komt terug met een glas water)* Zit je daar eigenlijk goed, ma?

JOSE: Ik zou liever wat dichterbij het venster zitten. Dan kan ik wat naar de zeedijk kijken.

GERDA: *(geeft José haar glas)* Oh, stel u voor dat het een meisje wordt, dan zijn we een viergeslacht! Daar heb ik altijd al van gedroomd.

JOSE: Ze hadden beter uwe Charel in vier geslacht.

GERDA: Ma'ke...

JOSE: Het is toch waar! Wat is dat nu voor een vent?

GERDA: Vroeger was het heel anders.

JOSE: Vroeger ja, voor hij u bedrogen heeft met die trut van een...

GERDA: Ma! Dat is één keer gebeurd en daarna nooit meer. We hebben daarover gepraat, hebben professionele hulp gezocht en laten het nu achter ons. En dat zou jij ook moeten doen!

JOSE: Kindje toch...

GERDA: Nee, ma! Ik wil het er niet over hebben. Ja, hij heeft een misstap begaan, maar we moeten dat proberen te vergeten. Zeker nu ons Sofie zwanger is. *(Rolt de rolstoel naar de rand van het podium)* Voila, zie. Beter zo?

JOSE: Ja. Dank je.

GERDA: Ik zal het venster nog open zetten voor wat frisse lucht.

JOSE: Dat is goed, kindje.

GERDA: Waar blijft hij nu? *(neemt haar handtas)* Moet ik voor u nog iets meebrengen

van de winkel?

JOSE: De krant van vandaag. En een zakje drop.

GERDA: Komt in orde. Tot straks, ma'ke.

(Charles komt op met zijn schildersezel en kruist Gerda aan de deur.)

Ah. Moet jij nog iets hebben van de winkel?

CHARLES: De krant van vandaag.

GERDA: Die breng ik ook al mee voor ons ma.

CHARLES: Doe mij ook maar één.

(Gerda kijkt hem verbaasd aan.)

Ja. Uw ma wil nooit delen.

JOSE: Och, hoor hem.

GERDA: *(zucht)* Kleuters... *(af)*

CHARLES: *(roept haar nog snel achterna)* En een paar pintjes en wat chips!

(Charles zoekt een plekje uit om zijn schildersezel neer te zetten, maar vindt niet direct de meest geschikte plek. We zien dat hij graag het uitzicht wil schilderen, maar dat José dan in zijn weg zit. Hij zet tenslotte de ezel even aan de kant en gaat in de koffer op zoek naar zijn penselen en verf.)

JOSE: Charel!

(We zien aan Charles' gezicht dat hij het verschrikkelijk vindt als ze hem zo noemt, maar hij beheerst zich.)

CHARLES: Ma?

JOSE: Zou je voor mij een bad willen vullen?

CHARLES: Graag. *(Tegen zichzelf)* Dan ben ik ook even op mijn gemak.

JOSE: Pardon?

CHARLES: Niets. *(af badkamer en weer op)* Voila, het water is al aan het lopen. Dat is meer dan wat jij kan tegenwoordig.

JOSE: Zo lang ik niet kan lopen, mag jij mij duwen. Kom!

(Charles probeert haar rolstoel met man en macht verder te duwen, maar faket dat het niet lukt. Hij puft en kreunt, maar krijgt er geen beweging in.)

De rem staat op!

CHARLES: Aah! Ik dacht dat je was bijgekomen. Hahaha! Dan is het oké. *(Hij duwt nu heel vlotjes de rolstoel, het water klotst in haar glas en op haar kleren)*

JOSE: Voorzichtig!

CHARLES: *(bekijkt haar natte schoot)* Oei, ma. Nu begrijp ik waarom je in bad wil. Dat is niet erg hoor. Op uw leeftijd is het heel normaal dat je je blaas niet altijd onder controle hebt. *(duwt de rolstoel af richting badkamer)* Voila, geniet ervan, en je hoeft je niet te haasten hoor.

(Charles zet tevreden zijn schildersezel op de plek waar de rolstoel stond, neemt zijn verf en penselen. Hij geniet van de rust en wil een schilderij maken van het uitzicht. Plots wordt er op de deur geklopt. Charles opent geïrriteerd de deur.)

(in paniek) Karolien?

KAROLIEN: *(op met koffer)* Dag beertje! *(ze kust hem)* Zeg, je bent precies niet blij om mij te zien?

CHARLES: Wat doe jij hier?

KAROLIEN: De buurman was net beneden, hij heeft me binnen gelaten.

CHARLES: Nee, ik bedoel, wat kom je hier doen?

KAROLIEN: Wat bedoel je? Het is toch ons romantisch weekendje.

CHARLES: Dat is volgend weekend!

KAROLIEN: Hé?

CHARLES: Ja. Dit weekend ben ik hier met mijn vrouw!

KAROLIEN: Nu?

CHARLES: Nee, niet nu. Ze is net vertrokken naar de winkel.

KAROLIEN: Hmm.. dan kom ik toch niet zo ongelegen.

(ze kussen hartstochtelijk)

JOSE: *(vanuit badkamer)* Charel!

CHARLES: Miljaar.

KAROLIEN: Wie is dat?

CHARLES: Mijn lelijkmoeder. Ze zit in bad.

KAROLIEN: Spannend!

(Karolien duwt hem op de zetel en springt bovenop hem, ze kussen weer)

JOSE: Charel! Waar zit je?

KAROLIEN: Ja, Chareltje *(doelt op zijn kruis)*, waar zit je? *(begint aan zijn broek te prutsen)*

CHARLES: *(roept naar José)* Ik kom!

KAROLIEN: Dat is wel heel snel deze keer.

CHARLES: Schat, je kan hier niet blijven. Straks staat Gerda hier!

KAROLIEN: *(lijkt het helemaal niet erg te vinden om betrappt te worden)* Spannend!

CHARLES: *(wordt achterdochtig)* Jij wist dat. Jij wist dat ik hier nu met Gerda zou zijn. Jij hebt je helemaal niet van weekend vergist.

KAROLIEN: Schat, je ging het haar vertellen, van ons. Je ging haar zeggen dat je bij haar weg zou gaan voor mij! Dat beloof je nu al maanden.

JOSE: Charel! Dat water is veel te heet!

CHARLES: Je weet dat ik het haar ga vertellen.

KAROLIEN: Wanneer dan? Ik zie iemand die hier met zijn vrouw zijn huwelijk komt redden en niet iemand die op het punt staat...

JOSE: Charel!

CHARLES: Allé schat! Ik moet echt...

KAROLIEN: Ik moet ook echt... hmmm!

CHARLES: Allé... Straks is ze tweedegraads verbrand.

KAROLIEN: Straks ben IK tweedegraads verbrand. Jij weet niet hoe heet ik sta zeker?

CHARLES: Weet je wat? Neem ergens een kamer. Ik beloof dat ik straks of vanavond langskom. Dan zullen we het erover hebben.

KAROLIEN: Pfuh. Dat ken ik. Ik kan toch ook hier blijven.

CHARLES: En wat als Gerda thuis komt? Ga je zeggen dat je een vertegenwoordigster bent misschien?

KAROLIEN: *(bekijkt haar uitdagende kledij)* Misschien, maar dat zal ze waarschijnlijk niet geloven, zeker?

CHARLES: Waarschijnlijk niet, nee!

KAROLIEN: Dan zullen we haar de waarheid moeten vertellen.

CHARLES: Ik ga het haar echt vertellen. Alleen nu nog niet! Allé hup! Ik zie je vanavond. *(geeft haar nog snel een kus, af badkamer)*

KAROLIEN: Neem ergens een kamer, zegt hij. Oké, ik zal een kamer nemen. *(neemt een lingersetje uit haar handtas en verdwijnt in de slaapkamer jardin met haar koffer)*

(Even is het podium leeg. Dan wordt er op de deur geklopt.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**

Voor de juiste keuze